

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/554/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

163/2012. (V. 8.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ (továbbiakban: panaszos) 2011. szeptember 8-án előterjesztett **panaszát** a 2012. május 8-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. szeptember 7-én terjesztett elő panaszt a Megyei Rendőr-főkapitányságon, amelyben kérte ügyének Testület általi kivizsgálását. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálat 2011. szeptember 22-én továbbította a panaszt, amelyet a Testület 2011. szeptember 26-án érkezett.

I.

A panaszost 2011. augusztus 30-án 12 óra 26 perckor M. városban, a J. A. és a Sz. Gy. út kereszteződésénél intézkedés alá vonta a megyei rendőr-főkapitányság járőre.

A panaszos ezen a napon a közlekedési szabályoknak megfelelően felszerelt kerékpárjával közlekedett F. irányából M. város központja felé. A fent megnevezett kereszteződésben a forgalomirányító lámpa pirosra váltott, ezért a panaszos megállt és várakozni kezdett. Amikor

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

a fényjelző melletti kiegészítő lámpa „BUSZ” feliratúra váltott, a panaszos mintegy két másodperccel később kerékpárjával elindult. A következő fényjelző lámpa kb. 100 méterre volt, ami szintén piros fényjelzést adott, így a panaszos ismét megállt, majd amikor zöldre váltott, elindult.

A második lámpától kb. 300 méterre a fenti járőr megállította a panaszost, és megkérdezte tőle, hogy tudja-e, hogy miért állította meg. A panaszos azt válaszolta, nem, mire ismételt megkérdezték a panaszost, tudja-e, hogy miért állították meg. A panaszos erre úgy felelt, hogy konkrétan nem tudja, csak sejti, hogy a probléma az lehet, hogy a forgalomirányító lámpán a „BUSZ” jelzés felvillanásakor hajtott át. A rendőr erre azt mondta: „Tehát akkor Ön szabálytalanul ájtött a fényjelző készülék tilos jelzésén”. A panaszos erre úgy válaszolt, hogy a piros jelzés előtt ő megállt, csak a „BUSZ” jelzésre indult el. A járőr erre ismételt az azt mondta: „A készülék piros jelzése mindenkire vonatkozik, Önnek a piros jelzést kellett volna figyelembe vennie és nem a »BUSZ« jelzést. Tehát akkor Ön a tilos jelzés ellenére áthaladt a kereszteződésen.” A panaszos megismételte álláspontját, miszerint nem a tilos jelzésen, hanem a „BUSZ” jelzésen haladt át.

A panaszos a helyszínen mást nem tudott elmondani, és hozzátette, hogy a helyzet elbizonytalanította, mert a járőr határozottan azt állította, hogy ő a tiloson ment át, így nem is gondolta, hogy igaza lehet egy ilyen helyzetben.

Ezek után a járőr által feltett azon kérdésre, hogy elismeri-e a jogsértés tényét, a panaszos bizonytalanul „igen” válaszolt, azzal, hogy amennyiben cselekménye jogsértésnek minősül. A panaszos előadta, hogy nem tájékoztatták arról, milyen lehetőségei vannak abban az esetben, ha a jogsértést nem ismeri el. A panaszost nem tájékoztatták a jegyzőkönyv átadása előtt arról sem, hogy milyen mértékű szankcióval sújtják (100.000 Ft), mint ahogy arról sem, hogy a kereszteződésben történő áthaladásáról felvétel készült.

Ezután felvették a jegyzőkönyvet, amelyet a bírságról szóló csekkkel együtt átvettek a panaszossal, majd elengedték.

A panaszos megjegyezte, hogy a jegyzőkönyv tartalmát a helyszínen „átfutotta”, de amikor a bírság összegével szembesült, már nem tudott koncentrálni semmire. Amikor megnyugodott, akkor vette észre, hogy a helyszínen előadottakat nem rögzítették a jegyzőkönyvbe, ami megítélése szerint fontos lett volna. A jegyzőkönyvből a pontos tényállás megállapítása lehetetlen.

A jegyzőkönyv négyféle jogsértés lehetőségét tartalmazza jogszabályi hivatkozással, azonban a jogszabály elolvasása nélkül nem lehet megállapítani, hogy a megjelölt jogsértés valóban megfelel-e a valóságban megjelölt eseményeknek. A jegyzőkönyv hivatkozik a közúti áru fuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírsággal összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009. (VII. 29.) Korm. rendelet 11/C. számú mellékletének 1) pontjára, de az nem derül ki, hogy az konkrétan milyen szabályszegésre vonatkozik. A panaszos mindezekből arra következtetett, hogy az általa elkövetett cselekmény és a jegyzőkönyvben rögzített tényállás jelentősen eltér egymástól. A panaszos azon véleményének adott hangot, miszerint a jegyzőkönyvben rögzített cselekményt nem

követte el, mert a fényjelző készülék tilos jelzéseinél ő minden esetben megállt, amit a járőrnek is elmondott.

A panaszos szerint az, hogy a fényjelző készülék tilos jelzése alatt, de a kiegészítő „BUSZ” felirat felvillanása után áthaladt nem mindősül jogsértésnek. Véleményét azzal indokolta, hogy a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KpM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 9. § (6) bekezdése szerint, ha az „(1) bekezdés a) pontjában említett fényjelző készülék mellett elhelyezett kiegészítő lámpa „BUSZ” feliratú fényjelzést ad – a fényjelző készülék más fényjelzésétől függetlenül –, az autóbusz-forgalmi sávban közlekedőknek tovább szabad haladni. A panaszos megítélése szerint az általa előadottakat igazolják az eseményről készült felvételek is.

A panaszos kérte a Testület ügyének kivizsgálására.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes megyei rendőr-főkapitányság vezetőjétől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Közlekedésrendészeti Osztály vezetője által az ORFK Ellenőrzési Szolgálatának vezetőjének címzett átirata szerint 2011. augusztus 30-án 12 óra 26 perckor M., J. A. út és Sz. Gy. út kereszteződésében a panaszost közúti ellenőrzés alá vonták a megyei rendőr-főkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály Forgalomellenőrző Alosztály beosztottai, figyelemmel arra, hogy a panaszos kerékpárral közlekedve megsértette a továbbhaladás tilalmára, a forgalomirányító fényjelző készülék előtti megállási kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseket. Az ellenőrzés helyszínén a panaszos személyének megállapítása után a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20. § (4a) bekezdése alapján határozathozatal nélkül szabták ki az eljáró rendőrök a 100.000 Ft közigazgatási bírságot, mely döntést írásbeli tájékoztatóban közölték a jogsértést elkövető személlyel, aki a jogsértés tényét nem vitatta a helyszínen.

A rendőrfőkapitány kitért arra is, hogy a panaszos által 2011. szeptember 7-én előterjesztett panasz kivizsgálás céljából megküldésre került a Testülethez, valamint tájékoztatta az ORFK Ellenőrzési Szolgálatának vezetőjét arról, hogy a panaszos levelét – figyelemmel annak tartalmára – felülvizsgálati kérelemként értékelve megküldi a perképviselőt ellátása céljából az ORFK Rendészeti Főigazgatóság Közlekedésrendészeti Főosztályára.

2) A panaszossal szemben intézkedést fogantató r. törzszászlós jelentése szerint az intézkedés napján az eligazítási lapon meghatározottak alapján járőrszolgálatot látott el M. illetékességi területén egy r. főtörzszászlós járőrvezetővel. Külön feladatuk volt a J.A. út és Sz. Gy. út kereszteződésénél lévő forgalomirányító fényjelző készülék tilos jelzésén áthaladók kiszűrése, megállítása, szankcionálása.

Az áthaladást egy r. főtörzszászlós rögzítette a „CANON MV 30i” típusjelzésű videokamerával. Az intézkedő rendőr járőrtársával és a járőrvezetővel leállító szolgálatot látott el.

12 óra 26 perckor a kamera kezelője jelezte, hogy az említett kereszteződés tilos jelzésénél a „BUSZ” kiegészítő fényjelzésen áthaladt egy kerékpáros.

A kerékpárost (panaszos) a kereszteződéstől kb. 200-250 méterre a J. A. út 45. szám előtti útszakaszon az intézkedő rendőr jobb keze függőleges felemelésével, szabályos „ÁLLJ” jelzés adásával állította meg, majd megkérte, hogy az úttestről álljon fel az említett címnél lévő parkoló területre.

Ezt követően napszaknak, életkornak, nemnek megfelelően tiszteletadást adva köszöntötte a panaszost, majd közölte vele nevét és szolgálati helyét. Az intézkedés során a r. törzsszászlós azonosító száma és neve a láthatósági mellényen el volt helyezve és az intézkedés alá vont külön nem kérte arra, hogy szolgálati igazolványával azonosítsa magát.

Az eljáró rendőr az intézkedés során közölte a panaszossal, hogy a továbbhaladás tilalmára vonatkozó a KRESZ 9. § (4) bekezdés d) pontjába ütköző jogsértést követte el és ezért a helyszínen közigazgatási eljárást kezdeményez vele szemben. A panaszos elismerte a jogsértést, annak tényét nem vitatta, számára az ilyenkor szükséges tájékoztató kitöltésre került, melyet aláírásával hitelesített, valamint egy példányát és a hozzá tartozó készpénzátutalási megbízást a helyszínen átvett, továbbá a tájékoztatás megtörtént a bírság megfizetésével kapcsolatosan arról, hogy milyen módon kérhet arra részletfizetési kedvezményt.

A panaszos közreműködő volt, a vele szembeni intézkedés miatt panasszal a helyszínen nem élt.

A r. törzsszászlós jelentésében végül megjegyezte, hogy a szóban forgó útszakaszon több helyszínen megismételve tilalmi jelzőtáblák vannak elhelyezve, melyek megtiltják a kerékpárral történő behajtást. Ezen szabálysértés elkövetése miatt a panaszos figyelmeztetésben részesült.

3) A közigazgatási bírság kiszabásáról szóló tájékoztatón – amelyet a panaszos és az intézkedő rendőr is aláírásával ellátott – a panaszos adatait követően a következő jogsértést jelölte be az intézkedő rendőr: „a továbbhaladás tilalmára vonatkozó KRESZ 9. § (4) bekezdésének c) pont, KRESZ 9. § (4) bekezdés d) pont”. A tájékoztató tartalmazza a fenti rendelkezések megsértése miatti 100.000,- Ft-os közigazgatási bírságra kötelezést. A tájékoztató szerint: „Az ügyfél a jogsértés tényét elismerte, a közigazgatási bírság kiszabását tudomásul vette, így a közigazgatási bírság jogerőre emelkedett, ellene fellebbezésnek nincs helye a Kkt. 20. § (4a) bekezdése alapján azonban annak bírósági felülvizsgálatát a bírságot kiszabó hatóságnál benyújtott keresetben 30 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással kérheti [...]”.

A panaszos a tájékoztató szerint a közigazgatási bírság kiszabásáról szóló tájékoztató egy példányát és a bírság befizetésére szolgáló készpénzátutalási-megbízást átvette. Tudomásul vette, hogy mivel a jogsértés tényét nem vitatta, a döntés ellen fellebbezésnek nincs helye, valamint, hogy a bírság meg nem fizetése esetén az adók módjára behajtható.

4) A rendőrség továbbította az eseményről készült kép- és videofelvételeket.

A felvételek tanúsága szerint a panaszos egy kétszer kétsávos úton haladt kerékpárjával, mellette gépkocsik közlekedtek. Látható, hogy egy kereszteződésben a forgalomirányító lámpa piros jelzésére megáll, ott várakozik, majd a fényjelzőlámpa mellett elhelyezett „BUSZ” kiegészítő jelzés felvillanása után, néhány másodperccel később továbbhalad. A kétszer kétsávos úttest panaszos által használt jobboldali sávján nem látható buszsáv jelzésre utaló jelzés és erre utaló közlekedési tábla sem.

III.

A Testület a panaszos által előadottak alapján vizsgálat tárgyává tette a vele szembeni intézkedés jogszerűségét és azt, hogy az eljáró rendőr megfelelően tett-e eleget a felvilágosítás-adási kötelezettségének.

A Testületnek ugyanakkor nem állt módjában értékelni azt, hogy jogszerűen került-e sor a panaszossal szemben közigazgatási bírság kiszabására sor, ahogy azt, sem, hogy közigazgatási bírság kiszabásáról kiállított tájékoztatóban foglalt tényállás a szabályszegés vonatkozásában mennyiben felelt meg a valóságnak.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. § (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz, valamint az 59. § (1) bekezdésében rögzített személyes adatok védelméhez való jogát.

1) A Testület elsőként a hatáskörére vonatkozó szabályok vizsgálatát végezte el, valamint annak mentén a panaszossal szembeni intézkedés jogszerűségét értékelte.

a) Az Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el. Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.

A panaszost közúti ellenőrzés alá vonták figyelemmel arra, hogy ő kerékpárjával közlekedve megsértette a továbbhaladás tilalmára, valamint a forgalomirányító fényjelző készülék előtti megállásra vonatkozó, a KRESZ 9. § (4) bekezdés c) és d) pontjában rögzített szabályokat, ami miatt – figyelemmel arra, hogy a panaszos a rendőrségi dokumentumok szerint a szabályszegést nem vitatta – a Kkt. 20. § (4a) bekezdése alapján határozathozatal nélkül, a közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírsággal összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009. (VII. 29.) Korm. rendeletben foglaltakra tekintettel kötelezték közigazgatási bírság megfizetésére. Szükséges utalni a Kk. 20. § (1)

bekezdésének intézkedéskor hatályos *k)* pontjára, miszerint „a megengedett legnagyobb sebességre („gyorshajtás”), a biztonsági öv használatára, a továbbhaladás tilalmára („tilos jelzésen történő áthaladás”), és a járművezető szervezetében a szeszes ital fogyasztásából származó alkohol tilalmára („ittas vezetés”) vonatkozó rendelkezések megsértői bírság fizetésére kötelezhetők”. Ugyanezen passzus (4a) bekezdése pedig kimondja: „A közúti forgalomban történő ellenőrzés során, ha a 20. § (1) bekezdés *k)* pontjában meghatározott szabályszegést elkövető személye a helyszínen megállapítást nyer, a hatóság eljáró tagja határozathozatal nélkül szabja ki a bírságot és döntését közli az elkövetővel. Ha az elkövető a jogsértés tényét nem vitatja, a döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye, amelyről az ügyfelet a helyszínen tájékoztatni kell.”

A rendőrség által hivatkozott KRESZ 9. § (4) c) és d) pontja a fényjelzések jelentéseire ad iránymutatást.

A közigazgatási bírság kiszabásának körülményeit, feltételeinek a fennállását és annak mértékét a Testületnek nem áll hatáskörében vizsgálni, az Rtv. fent idézett 92. § (1) bekezdése alapján.

A Testület utal ugyanakkor azon töretlen gyakorlatára, miszerint a szabályszegés tényállásszerűségét – figyelemmel fenti rendelkezésekre – csak a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálhatja. Annak megállapításához azonban, hogy a rendőrség kellő körültekintéssel és megfelelő jogalapra hivatkozva járt-e el akkor, amikor szabályszegés (járműforgalom irányítására szolgáló fényjelzőkészülék tilos jelzése előtti megállási kötelezettség elmulasztása) elkövetése miatt vont a panaszost, elengedhetetlen annak vizsgálata, hogy a jogsértő magatartás gyanúja fennállt-e az intézkedés alkalmával. A Testületnek ezért annak vizsgálatára van lehetősége, hogy a panaszossal szembeni intézkedésre a megfelelő jogalap birtokában és jogszerűen került-e sor.

b) A fentiekre tekintettel a Testület azt értékelte, hogy a panaszossal szembeni intézkedés indokolt volt-e, illetve, hogy fennállt-e a rendőrök intézkedési kötelezettsége.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. Az intézkedéskor hatályos, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. §-ának (1) bekezdése ezt tovább részletezve úgy rendelkezik, hogy bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha illet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

A panaszos és a rendőrség előadása egybecseng a tekintetben, hogy a panaszos a tilos jelzés mellett felvillanó BUSZ kiegészítő fényjelzés hatására indult el és folytatatta útját a megjelölt útszakaszon. A panaszos megítélése szerint ezen kiegészítő jelzés feljogosította őt a szabad továbbhaladásra, ugyanakkor a helyszínen elbizonytalanodott, és azon határozott rendőri közlést, miszerint ő jogsértést követett el, elismerte, azaz úgy nyilatkozott, amennyiben cselekménye jogsértésnek minősül, annyiban elismeri azt. A panaszos magatartásáról készült felvételek alapján kétség nélkül megállapítható az a tény, hogy a panaszos egy kétszer

kétsávós útszakaszon a külső sáv jobb oldali szélén egy kereszteződésbe érkezve a forgalomirányító fényjelző készülék piros jelzésére megállt, majd a BUSZ kiegészítő lámpa felvillanása után néhány másodperccel később folytatta útját. Ekkor a fényjelző lámpa pirosan világított, a kiegészítő BUSZ fényjelzés engedett szabad haladást egy olyan útszakaszon ahol egyébként BUSZ sávra utaló jelzés nincsen.

A Testület megítélése szerint, nem vizsgálva azt, hogy a panaszos valóban elkövette-e az említett szabályszegést, avagy jogszerűen használta a BUSZ kiegészítő fényjelzést, illetve annak értékelése nélkül, hogy jogszerűen került-e sor a közigazgatási bírság kiszabására vagy sem, arra a következtetésre jutott, hogy fennállt a szabályszegés elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a panaszossal szembeni intézkedés szükségességét megalapozta.

A Testület megállapította, hogy fenti tényállás szerint a rendőrök, az Rtv. 13.§ (1) bekezdés első fordulata, valamint a Szolgálati Szabályzat 3. § (1) bekezdésének a szabálysértés (szabályszegés) észlelésére vonatkozó rendelkezése alapján, intézkedési kötelezettségüknek tettek eleget a panaszos megállítása során, ezért e vonatkozásban a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült, az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

Az ismertetett tényállást alapul véve a Testület a panaszos igazoltatásával összefüggésben utal az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdésére. A jogszabályhely intézkedéskor hatályos rendelkezése szerint a rendőr feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek személyazonosságát a közrend, közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A vizsgált esetben az igazoltatás a hivatkozott jogszabályhely alapján, tekintettel a közlekedésrendészeti ellenőrzés indokára jogszerűen történt.

A Testület az Rtv. idézett rendelkezése alapján megállapította, hogy a rendőrök kellő jogalap birtokában jártak el az igazoltatás tekintetében, ezért a panaszos személyes adatok védelméhez való joga nem sérült.

2) A panaszos kifogásolta azt, hogy nem kapta meg a megfelelő tájékoztatást a rendőröktől azzal kapcsolatban, hogy milyen összegű pénzbírsággal sújtják, illetve, hogy milyen lehetőségei vannak annak akkor, ha a nem ismeri el a szabályszegést, ahogy arra sem hívták fel a figyelmét, hogy cselekményéről felvétel készült.

A Testület hatáskörének vizsgálatánál már utalt arra, hogy a közigazgatási bírság kiszabásának körülményeit, feltételeinek a fennállását és annak mértékét a Testületnek nem áll hatáskörében vizsgálni, az Rtv. fentiekben már idézett, 92. § (1) bekezdése alapján. A konkrét eset kapcsán vizsgálat tárgyává tette azonban, hogy az intézkedő rendőr mennyiben teljesítette az Rtv. 24. § (1) bekezdéséből fakadó azon kötelezettségét, miszerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható tájékoztatást megadni”.

A Testület részletes tájékoztatást kért a rendőrségtől a tekintetben, hogy pontosan milyen felvilágosításban részesült a panaszos mind a lehetséges jogkövetkezmények, a bírság összege, mind pedig a bírságotlítás okát és a felvételkészítés tényét illetően.

Az intézkedő rendőr jelentése szerint közölte a panaszossal, hogy a KRESZ 9. § (4) bekezdés d) pontjába ütköző jogsértést követte el, amiért a helyszínen közigazgatási eljárást kezdeményez vele szemben. A panaszos elismerte a jogsértést, annak tényét nem vitatta, ezért számára az ilyenkor szükséges tájékoztatót kitöltötték, melyet aláírásával hitelesített, valamint egy példányát és a hozzá tartozó készpénz-átutalási megbízást a helyszínen átvett, továbbá tájékoztatást kapott a bírság megfizetésével kapcsolatosan, hogy milyen módon kérhet arra részletfizetési kedvezményt. A megyei rendőr-főkapitányság vezetőjének átíratva arról tanúskodik, hogy a közigazgatási bírságról való döntést írásbeli tájékoztatóban közölték a panaszossal.

A közigazgatási bírság kiszabásáról szóló tájékoztató tartalmazza, hogy a KRESZ mely rendelkezéseit szegte meg a panaszos, illetve, hogy mely jogszabályra tekintettel és milyen összegű közigazgatási bírsággal sújtják ezért. Ezen túl a tájékoztató tartalmazza, hogy a közigazgatási bírsággal szemben fellebbezésnek nincs helye, illetve, hogy annak bírósági felülvizsgálata kérhető. Mindezek mellett a bizonyítékot rögzítő technikai eszközként a „CANON MV30i” szintén feltüntetésre került.

A Testület a rendelkezése álló okirati bizonyítékok és a panaszosi előadás alapján arra következtetett, hogy arra vonatkozóan nem kapott megfelelő tájékoztatást a panaszos, hogy milyen következményei lehetnek annak, ha nem ismeri el a szabályszegés tényét. Szükséges rámutatni arra, hogy az eljáró rendőr függetlenül attól, hogy az érintett személy elismeri-e vagy sem az elkövetett jogsértést, köteles megadni a teljes körű tájékoztatást minden a jogsértés elismeréshez és annak megtagadásához fűződő jogkövetkezményre. Egyetlen rendőrségi irat sem tesz említést arról, hogy ilyen tájékoztatás megtörtént volna, ezért a panaszos állítása cáfolatra nem került. Ugyanakkor a bírság összegére, a bírság meg nem fizetésére nézve, valamint az azzal kapcsolatosan, hogy a panaszos milyen módon kérheti a közigazgatási bírság felülvizsgálatát a közigazgatási bírság kiszabásáról szóló tájékoztató megfelelő eligazítást tartalmaz, amelyet a panaszos aláírásával látott el. Ugyanígy megfelelőnek ítélte a Testület a műszeres rögzítésre vonatkozó tájékoztatást a nyomtatványon feltüntetett „CANON MV30i” megjelöléssel.

Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy egyrészt a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga csekély mértékben sérült azzal, hogy nem kapta meg a szükséges felvilágosítást minden lehetséges következmény kapcsán, másrészt nem sérült ezen alapjog a tájékoztatás egyéb – fentiekben kifejtett – vonatkozásait illetően.

IV.

A Testület az ügy mérlegelése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a rendőri intézkedés során, így az intézkedési kötelezettség fennállta, az igazoltatás és a felvilágosítás egyes kérdései kapcsán alapjogsérelem nem történt. Sérült ugyanakkor a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azzal, hogy az intézkedő rendőr nem nyújtott teljes körű tájékoztatást arra az esetre, hogy milyen eljárás, illetve milyen egyéb következményei lehetnek annak, ha a panaszos a szabályszegés tényét nem ismeri el. A

Testület megítélése szerint ezen alapjogsértés nem érte el azt a szintet, amely az állásfoglalásnak az országos rendőr-főkapitány részére történő megküldését indokoltta tette volna, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Budapest, 2012. május 8.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET